

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **P. M. K.**, lekárneň C., V., M., IČO: X., práv. zást. Mgr. M. B., advokát, AK B. & P, s. r. o., J., M., proti žalovanej: **V.**,
a. **s.**, **M.**, Bratislava,
IČO: X., o zaplataenie **282 660,45 Sk**, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu
v Bratislave č. k. 3 Cob 40/08-63 zo dňa 28. mája 2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovaného **o d m i e t a .**

Žalobcovi sa náhrada trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa rozsudkom č. k. 8C 250/2007-36 zo dňa 07. 11. 2007 žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni 282 660,45 Sk istiny a na náhradu trov konania sumu 29 312 Sk.

Z odôvodnenia vyplýva, že žalobkyňa sa domáhala zaplataenia istiny z titulu poplatku z omeškania vo výške 0,1 % podľa § 38 zák. č. 273/1994 Z. z. za nedodrhanie lehoty splatnosti faktúr, ktoré vystavila za výkony zdravotnej starostlivosti. Vzťah medzi účastníkmi prvostupňový súd posúdil ako vzťah obchodno-právny so štvorročnou premlčacou dobou. Žalovanou namietané rozhodnutia Okresného súdu v M. sp. zn. 14 C 141/2003, sp. zn. 5C 209/2003 a sp. zn. 11C 209/2003 súd nepovažoval za res iudicate, pretože

predmetnými rozhodnutia bolo rozhodnuté len o časti nároku žalobkyne. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1. O. s. p.

Krajský súd ako súd odvolací na odvolanie žalovanej rozhodol tak, že rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil. Dôvodil to tým, že zhodne so súdom prvého stupňa zistil, že žalobkyňa si návrhom na začatie konania uplatnila právo na zaplatenie 282 660,45 Sk ako sankciu za oneskorené zaplatenie faktúr č. 130062003, č. 129062003 a č. 149062003, ktorými vyúčtovala vydané lieky a zdravotnícky materiál poistencom žalovanej. Z celkovej sumy poplatku z omeškania 439 025,81 Sk si v predmetnom konaní uplatnila 282 660,45 Sk. Tento skutkový stav medzi účastníkmi nebol sporný. Žalovaná tvrdila, že rozsudky Okresného súdu v M. zakladajú prekážku rozhodnutej veci, avšak odvolací súd zistil, že peňažné plnenie, ktoré bolo žalobkyni priznané týmito rozhodnutiami, predstavujú len časť poplatku z omeškania. Zvyšok si uplatnila v novom konaní. Otázka premlčania sa v tomto prípade posudzovala podľa Obchodného zákonníka, nakoľko účastníci sporu mali medzi sebou obchodno-právny vzťah. Preto žalovanou namietané premlčanie tiež neobstálo, keďže si žalobkyňa svoj nárok na zaplatenie poplatku z omeškania uplatnila včas v priebehu plynutia štvorročnej premlčacej doby.

Proti tomuto rozhodnutiu podala žalovaná dovolanie v zákonom stanovenej lehote podľa ust. § 240 ods. 1 O. s. p. Ako dôvod dovolania žalovaná opiera o ust. § 237 O. s. p., nakoľko odvolací súd sa s možnosťou prípustnosti dovolania nezaoberal a výrok rozhodnutia neobsahuje rozhodnutie o dovolaní, ako to má na mysli ust. § 238 ods. 3 O. s. p., hoci žalovaná žiadala odvolací súd v prípade, že sa nestotožní s podaným odvolaním, aby pripustil dovolanie z dôvodu, že sa jednalo o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

Ďalej uviedla, že odvolací súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, tvrdiac, že žalobkyňa si uplatnila právo na poplatok z omeškania vo výške 0,1% podľa zákona č. 273/1994 Z. z. v znení neskorších predpisov za nedodržanie lehoty splatnosti faktúr, a nevzal do úvahy, že o tom už právoplatne rozhodol Okresný súd v M., tvrdiac, že sa jedná o doúčtovanie poplatku. Žalovaná však tvrdí, že žalobkyňa si uplatňuje sankciu tých istých faktúr, za to isté obdobie. Tiež namieta, že žalobkyňa si svoj nárok neuplatnila včas, nakoľko, ako tvrdí, sa jedná o občianskoprávny vzťah, a teda s premlčacou dobou trojročnou.

Podľa názoru žalovanej, rozhodnutie odvolacieho súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, a preto navrhla, aby dovolací súd rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3 Cob 40/08-63 zo dňa 28. mája 2008 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

K podanému dovolaniu sa vyjadrila žalobkyňa, ktorá uviedla, že nie sú splnené zákonné podmienky možnosti napadnúť rozsudok odvolacieho súdu dovolaním. Preto navrhla, aby dovolací súd dovolanie žalovanej odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.), po zistení, že dovolanie bolo podané včas účastníkom konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), prejednal vec podľa § 242 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 243a ods. 1 O. s. p., a dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

Podľa ust. § 242 ods. 1 O. s. p., dovolací súd preskúma rozhodnutie odvolacieho súdu v rozsahu, v ktorom bol jeho výrok napadnutý. Ak nejde o vady uvedené v § 237 O. s. p., neprihliada na vady konania, ktoré neboli uplatnené v dovolaní, ibaže tieto vady mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Dovolací súd nevzhliadol vady podľa ust. § 237 O. s. p. v konaní odvolacieho súdu.

Odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa bez toho, že by súčasne vyslovil prípustnosť dovolania. Tým, že sa odvolací súd otázkou prípustnosti dovolania nezaoberal, neodňal účastníkovi konania možnosť konať pred súdom, a teda postupom súdu sa mu ani neznemožnila realizácia procesných práv v zmysle Občianskeho súdneho poriadku.

Odvolací súd v potvrdzujúcom rozsudku, ak vo výroku nevysloví prípustnosť dovolania, dovolací súd nie je oprávnený skúmať, či inak ide o vec zásadného právneho významu.

Podľa prvej vety ustanovenia § 243b ods. 5 O. s. p., ustanovenia § 218 ods. 1, § 224 ods. 1, § 225 a § 226 platia pre konanie na dovolacom súde obdobne.

Prípustnosť dovolania podľa § 237 O. s. p. nie je daná tvrdením dovolateľa, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou z vád v tomto ustanovení uvedenu,

ale je prípustné len vtedy, ak rozhodnutie skutočne takouto vadou aj trpí. Ak dovolací súd zistí, že rozhodnutie nie je niektorou z uvedených väd postihnuté, dovolanie odmietne, nakoľko smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

Za tejto situácie Najvyšší súd Slovenskej republiky nevzhladol v postupe odvolacieho súdu nesprávnosť, a preto ako súd dovolací dovolanie podľa ust. § 218ods. 1 písm. c/ O. s. p. v súvislosti s ust. § 243b ods. 5 O. s. p. odmietol.

Keďže úspešný žalobca si neuplatnil žiadne trovy dovolacieho konania, neboli mu priznané (§ 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. januára 2009

**JUDr. Alena P r i e c e l o v á, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: M.